

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૯૩૯૯૨૫૨૫૨

સમસમી બેઠા'તા તે હવે શિંગડા ભરાવે છે, ને કેટલાક તો અંદર રહીને જ હરાવે છે, ઘરાવે સ્વાર્થ, કચાવે કૌભાંડો, તરાવે પેટીઓ - ડરાવે હાથ કમાન્ડને, ખૂન કરી સરાવે છે!

નેતા ને ગળે અટકવું છછૂંદર તેલંગાણાનું.. **દિલ્હી નું દિલ અનુભવે છે દ્વિધા રહ્યું ત્રિશંકુ..**

ચિંતા
કિં કુલેન વિરાલેન વિદ્યાદીનેન દેહાભામ્ !
દુહુલીની અપિ વિદ્યાંચ દેવેરપિ સુપુજયતે !!

ચાલક્ય નીતિનો આ ન્લોક કેવળ 'ભિંચા હુળ'ને જ નહીં, પણ વિદ્યા-સંસ્કાર ને મહત્વ આપે છે :
'ને કુળમાં વિદ્યા અને સંસ્કાર ન હોય તો કુળનો ભલે ને મોટી નામના હોય કે એનો પસારો વિગાળ હોય છતાં એનું કોઈ મહત્વ નથી; પરંતુ કુળ નીચું હોય નામના-મોટાઈ ન હોય પણ એમાં જો વ્યક્તિ વિદ્વાન અને સંસ્કારી હોય તો તેવોયો પણ તેને વંદનીય સમજીને તેની પૂજા કરે છે.' આજે ધનપતિઓ અને સત્તાધીશો જ્યારે પદ પર આવે-હોય ત્યારે પુત્રો-પુત્રીના ઘન-વહેવાર નક્કી કરી પ્રસંગ પતાવી દે છે તમામ્બ લોકો પણ આજે પદ અને પૈસા જ જુએ છે કુટુંબ-કુળ કેટલું વિશાળ અને ઘનવાન છે એ જોવાને બદલે એનું ચરિત્ર-અને સંસ્કારને મહત્વ આપવું બેઠેલો. આજે ઘણા ધનપતિઓને પરણેલી સ્ત્રીઓ કે આવા નિર્લક્ષ્યો પરણેલા યુવાનો પરત્વા સિવાય વિદગમીમાં કંઈ જ પામવા નથી.
પરંતુ કુળ-કુટુંબ ભલે નાનું હોય - ગરીબ પરિસ્થિતિમાં સુખ-સંતોષથી પણ સત્યપણે જીવન નિર્વાહ કરવાના 'સંસ્કાર' ઘરાવવું હોય એવો પરિવાર ભલે પદ-પૈસા ન ઘરાવતો હોય તો પણ શ્રેષ્ઠ અને વંદનીય છે.

સુવિચાર
● રવાદ જો દેહ ઘાસ કરે તો ગાંધીજી ઉપર જરૂર બદલવાનો દાવો માટે - સરદાર પટેલ
● તંદુરસ્તી ને ઉમર ન નડે, આશુભ્ય ને રોગ ન નડે, સંબંધને સ્વાર્થ ન નડે, મનને અંતર ન નડે, તો પછી... આત્મા ને મૂલ્ય નડે ખરું?? - શાહુ વાસવાઈ
● ગરીબો ને આગસ મરડવાનો વૈભવ મળ્યો નથી એટલે તેમને કહી ડાહ્યાબીટીસ થતો નથી - એસ. ભાગ્યવાઈ
● ઘણા લોકો ખાદ્ય ખાઈને મરે છે, ઘણા પી-પીને મરે છે, પણ કમાઈ કમાઈને મરે છે, બહુ ઓછા છુટી-છુટી ને મરે છે - કાલિદાસ
● ગરીબ મરથી ખાતો હોય તો સમજવું કે ગરીબ બીમાર છે અથવા મરથી બીમાર છે - મહાદેવ
● આપણુ બહુસંપ્રેક નોર્મલ હોય, બહુ સ્વચ્છ રેલવે સ્ટંડોમાં હોય, હૃદયમાં કોઈ ગડબડ ન હોય તો જુ એ જેવો તેવો વૈભવ છે?? - ગુણવંત શાહ
● અદેખા સ્વભાવનો માનવી મનનો રોગી છે, જેની અસર કાળક્રમે શરીરની તંદુરસ્તી પર પડે જ છે - આચાર્ય ચર્ચવર્ધી
(સંભળ : ટીપ્પ વી.આસાઈ)

બોધ કથા
જ્યારની પ્રાપ્તિ માટે ધર્મ છે સત્ય અને પ્રેમમાં જ ધર્મ સમાવેલો છે પરંતુ આપણે ટીવા-ટપકાઈ-પહેરવેશ અને નીતિ નિમિત્તોનાં બંધનમાં આપણે ધર્મને જહડીને બાંધી રાખ્યો છે. જ્યારમાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ-સમર્પણ અને ત્યાગ હોય તો જ્યાર સાક્ષાત્ હાજર થઈ જાય છે પણ આપણે આસપાસ વેલકાં દોરડાં પકડી-વડવાઈ પર વેલકાં ઈએ - થડ નથી પકડતા.
એક સંતનું તપ અને આરાધના પૂજા હતાં જ્યારની સાક્ષાત્કાર કરવાની તીવ્ર ઇચ્છા હતી. જ્યારને પૂજા પ્રાર્થના કરી કે 'ધર્મન' આપો. જ્યારે સ્વપ્નામાં આવીને કહ્યું, એક વખત તને સત્ય જરૂર હશે ત્યારે હું જરૂર હાજર થઈશ તું મને સાચા હૃદયથી યાદ કરજે!
થોડા દિવસો પછી સંત કોઈને ત્યાં સત્સંગ માટે ગયા-પાંચમે માણે ધાના પર મંચ હતો. કોણ જાણે કેમ પણ સત્સંગ પૂરો થતાં પંચ પરથી ઉતરતાં સમુદાય ગુમાવ્યું અને સંતે પાંચમે માણેથી પટકામા જ્યારને બચાવવા માટે હૃદયથી પ્રાર્થના કરી. પણ ત્રીજે માણે કોઈના મહાન રીપીટિંગનું દોરડું હાથમાં આવી ગયું. તે પકડી લીધું અને લટકા રહ્યા અને ઉદ્દેવેગ સાથે જ્યારને ઠપકો આપતાં કહ્યું. ભગવાન તું ક્યાં છો? આ તો હીક દોરડું મારા હાથમાં આવી ગયું નહીં તો મારું જુ શાસ્ત્ર? ત્યાં જ જ્યાર નજર સામે આવ્યોને કહ્યું ભવા માણસ! હું તને કેવું કરવા નીચે જ હાજર હતો પણ તે મારા પર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ ન મૂક્યો અને દોરડું પકડી લીધું!!
Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

સાંપ્રત મૂલ્યને પારખી કાળજીથી રચનાઓને લોકો સમક્ષ મુકી સરદારને અપાયેલ અનોખી કાવ્યાંજલિ

'આજે આપણે જેનો વિચાર કરીએ છીએ તે ભારત એ ઘણે અંશે સરદારની મુસદ્દાગીરી અને દૃઢ વહીવટી કુનેહને કારણે છે.' એમ ડો. રાજેન્દ્ર પ્રસાદે મે ૧૯૫૮માં લખ્યું હતું. તે સરદારના ગુણગાન તત્કાલીન કવિઓ, સાહિત્યસર્પકો, સત્યાગ્રહ અંદોલનના સાથીઓ એ પોતાના હૃદય નિયોવીને જે ભક્તિ ભાવપૂર્વક કર્યા હતા તે વિસરતી વિરાસત ને ફરી એકવાર આપણી સામે મુકી આપવાનું કામ કંઈ નાનુસૂનું નથી. તે સમયે યાત્રીવાળામાં વાગવી પુટ્ટી કંપનીઓની લાંબા પહે રેકોર્ડ જે જેમણે જતનપૂર્વક સાચવીને રાખી છે તેમાંથી આજે સરદારના કીર્તિગાનની જે ગુંજ ઊઠે છે તેને શબ્દ દેહ આપણી સમક્ષ મુકી આપવાનું જે કામ થયું છે તેની વાત મારે તમને કરવી છે.
'કર્મવીરના કીર્તિગાન' ગુજરાતના બાણીતા સાક્ષર લોક સાહિત્યના મર્મક, ઘરડીનો ઘણકાર જેણે ગ્રીવો છે એવા દોલત ભદ્રા સરદાર વિષેનાં ૩૮ વેટલાં ગીતોનું સુંદર સંપાદન કરી સંકલન રૂપે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં સરદારની વીરતા, સરદારના દુહા, ખેડૂતના એક આશકની દુવા અને સતનો સંગ્રામ રજૂ કરતા કરમસદના માણસ વલ્લભની વીર હાક જેવાં કર્મવીરના કીર્તિગાનની રચનાઓ ઉપરાંત આપણા બાણીતા કવિઓને કરસનદાસ લુહાર, રમેશ પારેખ, ગની દહીંવાલા, રક્ષા મ. દવે તેમજ અશોક હર્ષ જેવા મોટા ગાળના સર્પકોની સાથે ભરત કવિ 'ઉર્મિલ' ની એક રચના 'સરદાર ખોટ તારી આ દેશને સાવે' નો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે... તે 'દેશનું ઘન હતું ગોરવ હતું ગુજરાતનું' શિર્ષકવાળું વિગળશીમાઈ ગઢવીનું કાવ્ય પણ મળે છે.
વીરવાણી રૂપે મુકવામાં આવેલા સરદારના વિચારો આજના સંદર્ભે પણ કેટલા પ્રસ્તુત છે તે જોઈએ.
● તમારામાં ઝગ્ગળ હોય તો તેને ન્યાયને રસ્તે લડવા વાપરવું, તમારી શક્તિનો ખોટો ઉપયોગ કરવો નહીં. વિનયથી વિવેકથી ચાલવું આપણા જે હક્ક હોય તે મક્કમ પણ માગવા.
● સત્યાદીશોની સત્તા તેમના મૂલ્ય સાથે જ સમાય થાય છે જ્યારે મહાન દેશભક્તોની સત્તા તેમના મૂલ્ય પછીની જ ખરો સમાવ થાય છે.
● પ્રજાની ઉજ્જવિલો આધાર તેની હિંમત, તેના ચારિત્ર્ય અને તેની ભોગ આપવાની શક્તિ ઉપર રહેલો છે.
● અસ્પૃશ્યતા એ હિન્દુ ધર્મ ઉપર કલંક છે. એ ધર્મને બહાને ચાલતો ડોંગ એને આપણે નાબૂદ કર્યો જ છૂટકો.
● પ્રજામતને રૂંધી નાખવામાં મદદ કરવી એમાં હું કાચરતા સિવાય બીજું કાંઈ જોતો નથી.
● અંતિમ દ્યેય પ્રાપ્તિ ન થાય ત્યાં સુધી ઉત્તરોત્તર વધારેને વધારે કષ્ટ સહન કરવાની તૈયારી આપણામાં આવે એ જ સાચો વિનય છે.
● જીવનની ઘડીએ આપણે વધારે નમ્ર થવું જોઈએ. જીવ્યા પછી ગુમાનમાં આવનાર ત્યાં ને ત્યાં જ હારી જાય છે.
● અવિશ્વાસ એ ભયનું કારણ છે. પ્રજાનો વિશ્વાસ એ રાજ્યની નિર્ભયતાની નિશાની છે. એટલું ચાદ સાખતું જોઈએ કે રાજ્ય એ પ્રજાને ખાતર છે. રાજ્યને ખાતર પ્રજા નથી.
● કેળવણી બે પ્રકારની છે. એક કેળવણી માણસને માણસાઈનું ભાન કરાવે છે. બીજી માણસની માણસાઈ લઈ લે છે. એક માણસને મદમા ચક્રવૃત્ત કરે છે. બીજી માણસને પુરુષ અને સ્ત્રીને તેના ધર્મ પ્રત્યે બગૃહ કરે છે. આ બીજી તે જ સાચી કેળવણી.
સરદારના ઉપરોક્ત વિચારો જાણ્યા પછી તમે પણ કાકા કાલેવરસૌની એ વાત સાથે સંમત થશો કે 'કોણ કહે છે? વલ્લભભાઈ સાક્ષર નથી. બારડોલીના ભાણસમાં જે જીવતી સરવતી વહે છે. વીર, કષ્ટ, હાસ્યાદિ બધા જ રસો જેમાં ઉકળી ઊઠે છે. તેવી ભાષા કોઈ ચમત્કંઠી સાક્ષર લખી કે બોલી તો બતાવે.'
આ ઉપરાંત પુસ્તકમાં સરદારની દેશભક્તિ પાત્રા શિર્ષકથી તેમના જન્મથી લઈને ૯ ડિસેમ્બર ૧૯૮૪ ભારતીય બંધારણ પરિષદ સુધીના સરદારની જીવનની મહત્વપૂર્ણ ઘટનાઓની તવારીખ પણ આપવામાં આવી છે. આ પુસ્તિકા લોકસેવકના કીર્તિગાન હોટલના ટૂંક પૂ. પ્રાગદાસ બાપાને અર્પણ કરવામાં આવી છે.
'કર્મવીરના કીર્તિગાન' પુસ્તિકામાં સમાવવામાં આવેલ ગીતોની કેટલીક પંક્તિઓ

અહીં મુકવાની વાલય જતી કરી શકતો નથી.
'હિંદ મુક્તિના પંથે જ્યાં ભય શંકા જોઈ લગાર,
અભય થઈ ત્યાં સિંહ ગર્જના સમ દ્રીધા હુંકાર,
શૂરોને લોખંડી સરદાર,
અમારા રાષ્ટ્ર તણા સરદાર,
હરિવાલ ઉપાધ્યાય ક્રૂત આ ગીત રેકોર્ડમાંથી લેવાયું છે. તેજ રીતે ધીરજીવાલ પી.
નાયક, માણસુખ એમ. નાયક રચિત આ ગીતનો પંક્તિઓ પણ પ્રેરણાદાયક અને જુસ્સો વધારનારો હોય તેમ લાગ્યા વિના રહેતું નથી. વલ્લભભાઈની વિસ્તારને બિરદાવવાં તેમા શબ્દો વ્યૂનો.'
વલ્લભ વલ્લભ હે ભડવીર,
સમર્થુ સેવા કાજ શરીર,
રાજ્ય વહીવટ લઈ માથે,
આવ્યો વટનીસાથે,
નમાવ્યા કઈ મોટા જહાંગીર
વલ્લભ વિશ્વ જગ્યાવું...
અહીં આપણે મનુભાઈ સુડાસમા રચિત સરદાર વલ્લભભાઈના દુહા, કલ્યાણ મહેતાનું કાવ્ય 'જય સરદાર' નાનુભાઈ દેસાનું કાવ્ય 'પીઠાનું પારખું' મળે છે તે સાથેસાથ 'સંતનો સંગ્રામ' શ્રીમતી ડાહીબેન રચિત ગીત પણ મુકાવું છે જે તા. ૧૭-૭-૧૯૨૮ ના રોજ રચાયેલી નોંધ સાથે તેની આ પંક્તિઓ પણ વ્યૂનો.
'કહે છે વલ્લભભાઈ સુણો નરનારીઓ રે,
અંતે જરૂર આપણી જીત રે, જ્ઞાનીને ઘોડે
વલ્લભભાઈનું વેણ, તમે પાળજે રે,
એવી આ બહેનની આશીશ જીત રે, જ્ઞાનીને ઘોડે'
આ ઉપરાંત દુલેરાય પંડ્યા, કપિલ પ્રસાદ દવે, સવિતાલક્ષ્મી ભુચ, ફૂલચંદ શાહની અલભ્ય કહી શકાય તેવી રચનાઓ પણ અહીં સમાવવામાં આવી છે.
તો આપણી ગુજરાતી ભાષાના કવિ વિવેચક અને નિર્બંધકાર એવા આણેલાલ ઠા. પટેલની કાવ્ય રચનામાં સરદારની પ્રશસ્તિ પણ માણવા જેવી છે હો!
જૂઓ તો તેમના જ શબ્દોમાં.
'ગામ કરમસદના માણસની અચરજ જેવી વાત,
ફૂલો શા કોમળ હૈયામાં પચરીથી તાકાત,
ગ્રીણી નજરે જોનારો એ પળને પારખી કાટે,
ગોળ ગોળ ના બોલે એ તો એક ઝાટકે વાટે,
સમજણ જેને શ્વાસ સમાણી દૃઢ આત્મવિશ્વાસ,
આગ્રાદીના અચવાળાને લઈ આવ્યો એ પાસ,
સત્યાગ્રહની લ્હે સરદારી સિંહ કેશરી ગાવે,
સ્વવાર્ડાને એક કરી દે અખંડ ભારત રાજ.'
'કર્મવીરના કીર્તિગાન' પુસ્તકમાં મોહનદાસ ગાંધી (મહાત્મા ગાંધી)ના હસ્તાક્ષરમાં તા. ૨૦-૨-૧૯૩૩નું વાક્ય 'સરદાર વલ્લભભાઈનો જય હો' મુટ્ટીને સરદારની ભાણસની જુસ્સાભરી તરવીર મુકી સંપાદક પુસ્તિકાને ચાર ચાંદ લગાવી દીધા છે. તો છેલ્લે મિડલ સ્ટેવલ ઇ.ટી.શી સરદારે તેમના ભાઈ નરસીભાઈને લખેલ પદ તેમના હસ્તાક્ષરોમાં છાપી પુસ્તિકાનું દસ્તાવેજી મૂલ્ય વધારી આપ્યું છે.
'કર્મવીરના કીર્તિગાન' પુસ્તિકાના સંપાદક દોલત ભદ્રા અને સુંદર, સુદઘ છાંદ અને આકર્ષક મુખપૃષ્ઠથી સંપત્તી રસ રીતે પ્રકાશન કરવા બદલ અમુલ્ય જાતો આભારનું ભરત

કર્મવીરના કીર્તિગાન
કવિ 'ઉર્મિલ' જેમના પાટનગર પ્રકાશન દ્વારા કાળજીથી રચનાઓનું પ્રકાશન સાંપ્રતની સાથે ચાલીને કરવા બદલ બંનેને ખુબ ખુબ અભિનંદન અને હૃદયની શુભેચ્છાઓ પાઠવું છું.
કર્મવીરના કીર્તિગાન (સરદાર અંગેના કાવ્ય)
આદર્શ નગર, સેક્ટર-૨૨, ગાંધીનગર, પ્રભા અપ્વિત - ૨૦૧૩,
મૂલ્ય - અમૂલ્ય, પૃષ્ઠ - ૪૫, સંપર્ક સૂત્ર : ૯૪૨૬૪૧૭૦૨૭

ભારતમાં એક અનોખા ફેસ્ટિવલનું આયોજન કરવામાં આવી રહ્યું છે, જેને 'બુકારો ફેસ્ટિવલ' નામ આપવામાં આવ્યું છે, વાસ્તવમાં બાળકો પુસ્તકોનું મહત્ત્વ સમજે અને એક સાથે ઘણા બધા બાળકો તેમના પ્રિય લેખકો સાથે થોડો સમય વીતાવી શકે એ આશયથી આ પ્રકારના ફેસ્ટિવલની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી

વર્ષ ૨૦૧૦માં એક ફિલ્મ "માય નેમ ઇઝ ખાન" રિલીઝ થઈ હતી. ફિલ્મની પટકથા કંઈક અલગ હતી, પણ એમાંની એક બોધસૂચક વાત વિશે વાત કરીએ તો રિઝવાન નામના એક બાળકને એની માતા બચપત્તમાં સારા માતાવીના ગુણો કહે છે અને તેને પણ એ જ પ્રમાણે બનવાની સલાહ આપે છે. રિઝવાન માનસિક રીતે અન્ય બાળકો કરતાં કંઈક અલગ હોય છે, પણ માતાની આ શિખામણ તે બચપત્ત પસાવી જાય છે અને ત્યારબાદ તે સુવાની સુધી આ શિખામણને અનુસરીને અઘરામાં અઘરા દબેચને પણ મેળવી લે છે અને 'સારા' માણસની એની માતાની વ્યાખ્યામાં ખરો ઉતરે છે. ફિલ્મમાં બાલ્યવસ્થામાં બાળકના કૂમળા મનને ખુબ જ સારી રીતે પ્રતિબિંબિત કરવામાં આવ્યું હતું અને એક રીતે જોઈએ તો વાસ્તવિક જીવનમાં પણ કંઈક આવું જ હોય છે. બાળક તેના બચપત્તના દિવસો દરમિયાન જે કંઈ પણ નવું શીખે કે જાણે તેની અસર તેના આખા જીવન દરમિયાન થોડા અંશે તો રહે જ છે.

હું રસ્તે રમણતી વારતા
- અચના કમલેશ

બાળપણની વાત કરતાં હોઈએ ત્યારે દાદીમાની વાર્તા અને તેની શિખામણો સૌપ્રથમ આપણને ઘાટ આવી જાય, પણ આજના જમાનાની વાત કરીએ તો એ વાર્તાઓ ક્યાંક ખોવાઈ ગઈ છે. પુસ્તકો અને બાળકો માત્ર પરીક્ષા પૂરતાં જ એકબીજાના પર્ચાય બની રહે છે, પરંતુ આશ્ચર્યની વાત ખાસ બાળકો માટે ભારતમાં એક અનોખા ફેસ્ટિવલનું આયોજન કરવામાં આવી રહ્યું છે, જેને 'બુકારો ફેસ્ટિવલ' નામ આપવામાં આવ્યું છે. વાસ્તવમાં બાળકો પુસ્તકોનું મહત્ત્વ સમજે અને એક સાથે ઘણા બધા બાળકો તેમના પ્રિય લેખકો સાથે થોડો સમય વીતાવી શકે એ આશયથી આ પ્રકારના ફેસ્ટિવલની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. આ ફેસ્ટિવલના ડિરેક્ટર સ્વામિ સોહાને કહેવા પ્રમાણે 'બુકારો એ દિલ્હી શહેરમાં લોકોના આકર્ષણનું એક કેન્દ્ર બન્યું છે અને આ તો માત્ર શરૂઆત છે.' ઘણી, માતા-પિતાના આજના અભિપ્રાયોની ટીકા કરતાં તેઓ કહે છે કે, "તમે આજની પરિસ્થિતિની માત્ર ટીકા કરીને એમ નહીં કહી શકો કે બાળકો વાંચતા નથી. જે બાળકો ખરેખર વિજ્ઞાસુ છે તેઓ તો બાલુ પણ પુસ્તકો વાંચતા જ હોય છે." આમ પુસ્તક પ્રેમીઓ તથા જેઓને પુસ્તકો સાથેનો નાતો હજી સુધી બંધાયો નથી. તેવા સૌ બાળકો માટે વાંચવા માટેનું એક અલગ જ વાતાવરણ તથા અભિગમ વિકસાવવા માટે આ ફેસ્ટિવલ ઉજવવામાં આવે છે.

વર્ષ ૨૦૦૮માં કેટલાક પુસ્તક પ્રેમીઓ તથા અલગારી

મિલજવા લોકોએ સાથે મળીને આ ફેસ્ટિવલની શરૂઆત કરી હતી અને બુકારો ફેસ્ટિવલનું આજે જે સ્થાન છે તે તેમણે સપનામાં પણ કલ્પવું નહોતું. આજે દર વર્ષે નવેમ્બર મહિનામાં થતા આ ફેસ્ટિવલ માટે બાળકો તથા બાળીઓ પણ રાહ બેતા હોય છે. બુકારો ઇન ડ સિટી શાળાના બાળકોમાં આખા દેશમાં આજના મોટા પાયા પર થતાં આ એકમાત્ર ફેસ્ટિવલ છે. બી.આઇ.ટી.નું ઈયે વધુમાં વધુ શાળાના બાળકોને આ ફેસ્ટિવલનો ભાગ બનાવવાનું છે. વર્ષ ૨૦૦૮માં જ્યારે આ ફેસ્ટિવલની શરૂઆત થઈ હતી, ત્યારે માત્ર આઠ શાળાઓ તેમાં સામે થઈ હતી. ત્યારબાદ તેમાં બીજી ૧૦૬ શાળાના લગભગ અગિયાર હજાર વાંચતો બાળકો જોડાયા અને આ વર્ષે નવેમ્બર મહિનામાં અંત ભાગમાં ઉજવાયેલા આ ફેસ્ટિવલમાં આશરે ૫૬૨ હજાર બાળકો ભાગ લીધો હતો.

આ ફેસ્ટિવલમાં વાર્તાકથન ઉપરાંત, ઇલેક્ટ્રોનિકી હાજરીમાં દિવાલો પર ડૂલ દોરવા શેફ વિકાસ ખન્ના પારદેશી બાળકો માટે ખાસ 'ફાયરલેસ કુકિંગ'ની ડ્રેનિંગ, ફિગર પોપ્ટ માટેનું કાર્ટિંગ તથા ડિટેકટીવ ગેમ્સ વગેરે પ્રવૃત્તિઓનો સમાવેશ થાય છે. આ માટે જરૂરી પુસ્તકોની સાથે બાળકો માટે અનેક મેગેઝીન તથા ન્યૂઝપેપરની વ્યવસ્થા પણ કરવામાં આવી હતી. વળી, બાળકોને પરમવીર ચક્ર જેવા દેશના મહત્વના સન્માન તથા વિજેતાઓ માટે બાલકારી આપવા આર્માના મેજર જનરલ આઈન કાર્ડીનોને પણ આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા.

ભારતમાં કવચિત્રી અને નવલકથાકાર પ્રસિદ્ધ થયેલા સંપૂર્ણ ચેટરજી કહે છે કે, "મારો બુકારો સાથે ખૂબ સારા ખાસ પ્રકારનો સંબંધ છે. હું નસીબદાર છું કે એક કરતાં વધુ વખત બુકારો એક એવી જગ્યા છે જ્યાં હું મારા પુસ્તકના યુવાન વાચકોને મળું છું. મારા પરિવાર તથા શાળાના જૂના મિત્રોને મળું છું. હું બાળકો માટે અનવાન પુસ્તકો ખરીદતી જ રહું છું. આ આખો માહોલ એક પિકનિક જેવો છે, છતાં તેમાં શીખવા અને બાલવા માટે ઘણી શ્રેષ્ઠ વાતો રહેલી છે." આ ઉપરાંત, સિદ્ધાંતની એક બાળસાહિત્યકારે સંપૂર્ણની વાતમાં સૂર પૂરાવતા કહ્યું હતું કે, "મારા માટે ગર્વની વાત છે કે હું આ પ્રકારના ફેસ્ટિવલને એક ભાગ છું. આ ફેસ્ટિવલમાં મને મળેલા સંતોષ અને ઉત્સાહની સાથે નાના નાના બાળકોના ચહેરા પર પણ એટલો જ આનંદ બનાવ મળતો હોય છે. બુકારો ફેસ્ટિવલ એ ખરેખર એક ગર્વ લેવા જેવો ફેસ્ટિવલ છે."

સાચા સંતનું મૌન, સંકલ્પ, સ્વભાવિક ઉઠવું, બેસવું વગેરે સર્વ જ ઉપદેશમય હોય છે

|| શ્રી દત્ત: પ્રસન્નોડરુ ||
દત્તાત્રેય જંચંતિના શુભ અવસરે નારેશ્વરના સંત શ્રી અવધુતજી - દત્તાત્રેય અને દત્તાત્રેય સંબંધમાં શ્રીમુખે ભક્તોની ભાવભક્તિ જોઈને મૌની વાચા ઉઘાડી બોલે છે, જોઈએ અમૃત વાણી -
"હું કોઈ જગ્યાએ બોલતો નથી અને ઉપદેશ કે પ્રચાર કરવાની મને ઈચ્છા જ નથી."
સાચો સંત કદી નકામી બકબક કરી ઉપદેશ આપવાના હેતુથી બોલતો નથી. હું ધર્મનો પ્રચારક છું કે મારા જીવાએ ધર્મનો પ્રચાર કરવો જોઈએ પણ ધર્મનો કે સત્યનો પ્રચાર એક શબ્દ પ્રયોગ હું સમજી શકતો નથી. સૂર્યનો પ્રકાશનો અવતર કે કોઈ બીજો પ્રચાર કરી શકે? એનો પ્રચાર એ પ્રકાશ પોતે જ કરી લે છે. અથવા સ્વયં થાય છે. એવું કહીએ તે એજ બરાબર છે. ધર્મ કે સત્યનો આચાર કે પાલન એ જ સાચી વાત છે.
સાચા સંતનું મૌન, સંકલ્પ, સ્વભાવિક ઉઠવું, બેસવું વગેરે સર્વ જ ઉપદેશમય હોય છે.
સાચો સંત કશાનોય હેતુ પુર્વક: પ્રચાર કરતો નથી. એ તો સત્યનું યથાશક્તિ આચરણ કરે છે.
એક ભક્તે દત્તાત્રેયના પ્રચારક તરીકે મારી ઓળખાણ આપી. પણ એ બરાબર નથી. કેમ કે હું તો કશાનો જ પ્રચારક નથી ને.
શ્લોક :
'એક સધિપ્રા ભદુધા વલ્લિ' ।
પરમાત્મા એક જ છે. સંતો જુદા જુદા નામથી એને પોકારે છે એટલું જ. એક જ માણસને અજ્ઞાણતા નામથી બોલાવે, બાપ કે મા 'બેટા' કહે, ભાઈ - 'ભાઈ' કહે, 'દીકરો' બાપુજી કહે, કાકો ભવેશી કહે, કોઈ મામા, કુઓ વગેરે કહે એથી વ્યક્તિ બદલાતી નથી. એ તો એક જ છે. તેમ પરમાત્મા એક જ છે. કોઈ એને ઈશ્વર કહે, કોઈ 'અસ્લા', કોઈ ગોડ (God) કહે, કોઈ રામ, કૃષ્ણ, દત્ત, શંકર, ગણપતિ વગેરે... અનંત નામોથી બોલાવે તો પણ પરમાત્મા અણુ - અણુમાં વ્યાપેલું એક એકમેવ સત્ બદલાતું નથી. મેં રામ, કૃષ્ણ, મહાદેવ, જગદંબા, અનેક નામોથી સ્તુતિ સોનો ગાયેલાં છે. પણ બધા એક છે. બધા એક ભજન સંભળાવે છે.
ભજન :
'એક અલખ નિરંજન સળ જગ, ભુચર, ખેચર એકહિ ઠાસા
ઠામલ પાતરી શૂદર ભંગી, મલેચર અનાવર એકદી ધાસા
રામ કહે, રહેમાલ કહે, કોઈ અઉર્મિગર, કોઈ ભુલુઝ બાળા
કૃષ્ણ કહે, કાઠરર કહે કોઈ, જીન કહે કો પારાહનાથ,
પેડ અનેક ભીંતર રસ એકા, સાદેભ એક હિ રૂપ અનેકા
નામરૂપ સળ ઠાડ નિક્કમા, અંદર પેલાલ 'રંગ' રખેયા.'
પૂજ્ય બાપુજીના વિચારો ધણા જ સ્પષ્ટ છે. તેઓ મનુષ્યને 'માનવ' તરીકે જ જુએ છે. ધર્મનાં સૌને સમાન ગણે છે. બધા યજ્ઞઓનો ઉપાય

બતાવ્યો છે.
દત્ત અવતાર અંતે જણાવે છે કે -
સુષ્ટિ જુની વાત છે. પરમાત્માએ સુષ્ટિ ઉત્પન્ન કરી અને પોતાની પ્રતિકૃતિ રૂપ મનુષ્યો સુખી થાય તે માટે અનેક જાતના સર્જન કર્યાં. તે બધાના મોટા મોટા કોઈકો ભાણે ભરી એક કોઈકમાં, પાદ્ય પદાર્થો, કોઈમાં સુંદર વસ્ત્રો, કોઈમાં પશુપક્ષી પાન, કોઈમાં સુંદર સ્ત્રીઓ, કોઈમાં સુવર્ણ રત્ન, મનુષ્યો માનેલાં સુખ સાધન ભરી દીધા અને દેહરો પીડાવ્યો કે જેને જે વસ્તુઓ જોઈએ તે લઈ જાય. થોડી જ વારમાં બંધારો પાલીખમ થઈ ગયા. પ્રભુના દારપાળો દરવજા બંધ કરવાની તૈયારીમાં હતા ત્યાં એક તપશ્વી કૃષ્ણ થયેલો જજરિત બ્રાહ્મણ આવ્યો, માગણી કરી. પણ દારપાળોએ કહ્યું, 'બંધાર તો લૂંટાઈ ગયા.' હવે શું? આગનુંકું કહ્યું, કે ખોટી વાત. ભગવાનને જઈને કહ્યું... ભગવાન 'ખૂટી ગયું છે' 'વેતું નહીં કહે, દારપાળોએ ભગવાનને જઈ બધી વાત કરી. ભગવાન આવેશથી હાસ્ય કરી બોલ્યા, 'હે યા કૃષ્ણાઓ શું કહ્યો છો? ભલે બંધારમાં શું ખલાસ થયું પણ જેણે બધા અનિત્ય બંધારોની લાલચ છોડી, મને નિત્ય વડાલો ક્યાં તે તપશ્વી બ્રાહ્મણને હું 'મારી જાત સમર્પીશ' એમ કહી પોતાની જાતને 'દનાડવંતે મયાનેતિ' કહી દે, આ મારી જાતને હું તેને સોંપું છું. એમ કહી વૃદ્ધ બ્રાહ્મણને પોતાનું આત્મદાન આપ્યું. કેટલો દયાળુ પ્રભુ પરમાત્મા! એ વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ તે જ અતિ સ્થિતિ અને એક નિષ્ઠ ભગવદ્ ભક્તિને વશવર્તી અને પોતાનું આત્મદાન આપનારા કે દત્તાત્રેય, દયાધા પરમાત્માએ અતિ સ્થિતિ પોતાની જાત આપી તેથી જ એ દત્ત જેણે બધું ય આપ્યું છે. તે દાતા છે. મુસલમાનને 'દાતાર' કહે છે. બીજા બીજા નામે પોકારે છે. (અહીં એક બાબત ધ્યાન લાવવું કે - સંસ્કૃતમાં દા - દા, યચ્છ - ધાતુ છે. જેનો અર્થ આપવું. જેણે પોતાની જાતને સમર્પણ કરવું તે જ દત્ત કહેવાય) બીજા બધા બીજા નામો પોકારે છે. રામ કહે છે. દુ:ખમાં બહાર ભેંચી સુખ તરફ લઈ જનારને તે જ કોઈ કૃષ્ણ કહે છે.
પૂજ્ય બાપુજીએ દત્તનો કેટલો વિશાળ અર્થ સમજાવ્યો? આજના સમયે દેશ, વિદેશમાં ધર્મના નામે થતા ઝડપા, યુદ્ધો, હિંસા, ટાળવાનો એકમાત્ર ઉપાય પૂજ્યશ્રીને દત્તાત્રેયમાં બતાવ્યો છે.
પૂજ્યશ્રી જણાવે છે -
કાવ્ય પંક્તિ :
'દત્ત કહે કોઈ મને રામ કૃષ્ણ વળી કોઈ;
દિન મહિ શિવશકલ્યાદિનું નામ રૂપ સહુ કોઈ'
અતિ સ્થિતિ ધર્મપત્ની સતી અનસુયાજી જે નામો દોષદંષ્ટિ અને મત્સરનો અભાવ. તેને ત્યાં પ્રભુ અવતાર ધારણ કરે છે. અતિ અનસુયાની એક નિષ્ઠ તપોભક્તિનું કળ એ જ 'દત્ત'. અતિ સ્થિતિ આર્તિભાવ થયો માટે આત્રેય અને પોતાના આત્મદાનથી દત્ત. આમ દત્તાત્રેય નામની સાથેકતા.
(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)